

get Udtryk for en Forskel i Købeevnen mellem Krone og Sterling; det vil sige, at 18 Kroner køber ikke saa meget udtrykt i Kroner, som de vilde gøre udtrykt i Sterling. Det er i Virkeligheden den afgørende Fejl. Jeg tror ikke, vi i tilstrækkelig Grad har haft Opmærksomheden henvendt paa den Fare, der er for, at vor Krones Købeevne bliver forringet. Jeg tror, at Varepriserne vil holde sig et Aar endnu. Men der er andre Priser, som jeg tror falder, det er Kapitalværdierne, i alt Fald den specielle Mængde Kapitalværdier, som hedder Statsobligationer, som er udstedte af de krigsførende Lande. Det skal jeg komme ind paa om et Øjeblik.

Naar De spørger mig om Nationalbankens egen økonomiske Stilling, dens Sikkerhed og Soliditet, maa jeg have Lov til at sige, at Banken jo staar overfor forfærdelig svære Opgaver. Den første Opgave er, at naar Prisniveauet en Gang drejer sig — og det vil jo ske i Slutningen af 1920 eller maaske i Begyndelsen af 1921 —, skal der ske et Fald i Lagerværdierne, som kan afføde store Tab. Det andet Stød, den skal modtage, vil komme maaske allerede i Aar, naar den skal afparere de Tab, vi skal lide paa udenlandske Valuta og fremmede Værdipapirer og maaske ogsaa paa danske Aktier, og det tredje store Stød vil formentlig komme lidt længere fremme i Tiden, i 1923—24, naar Landbokrisen skal sætte ind og Landbrugspriserne skal reguleres tilbage. Det gælder selvfølgelig om, at Banken staar stærkt, og jeg er ikke helt vis paa, at dens Midler er likvide nok til at møde de Forhold, som da vil komme frem.

Jeg vender mig saa til Bankens Balance. Den var i 1914 189 Mill. Kr. og er nu omkring 600 Mill. Kr., det vil sige, at Bankens Balance er forøget $3\frac{1}{2}$ Gang, medens den svenske Rigsbanks Balance kun er fordoblet i dette Tidsrum. Banken har i egen Sikkerhed kun 47 Mill. Kr., hvoraf et Par er reserveret til Juni-Udbyttet; Bankens egen Kapital, dens Aktiekapital og forskellige Fonds er 7 pCt. af Balancen, det er det samme som den svenske Rigsbanks; men jeg mener som det ærede Medlem fra Æbeltoft, at dette ikke er nok. Jeg er derfor meget glad ved den Bestemmelse, at der skal dannes en ny Reservefond; kun vilde jeg ønske, at det var sket tidligere, thi Banken vil, som det ærede Medlem meget rigtig sagde, staa overfor visse Tab. De udenlandske Værdier, de udenlandske Obligationer veksler, Tilgodehavender, som National-

banken har i Sveriges, Norges og Tysklands Rigsbank, er 136 Mill. Kr., 100 Mill. Kr. mere end i 1914. Beløbet er for øvrigt gaaet ned, siden jeg opskrev dette Tal. Jeg antager — og det glæder mig, at det ærede Medlem fra Æbeltoft kunde oplyse det —, at disse udenlandske Værdier er nedskrevne efter a vista Kursen Juli 1918. For de tyske Værdier, af hvilke der dog er en Del, er dette imidlertid ikke nok, idet den tyske Mark har forandret sig meget i det sidste Aar. Jeg har imidlertid set efter for 1918 — jeg har ikke andre Tal —, hvor mange af disse 136 Mill. Kr. der er faule Værdier (Mark og Rubel), og det er, saa vidt jeg kan se, kun 15 Mill. Kr., altsaa et meget lille Beløb. Det vil sige, at paa den Post vil Nationalbanken ikke lide større Tab, end Reservefonden kan dække, og det synes jeg allerede er store Ting. Derimod er der et andet Punkt, hvor den kan lide Tab, nemlig paa dens udenlandske Krone-Tilgodehavende, det vil sige den Kredit, den har givet England, Frankrig, Tyskland og maaske Rusland — det ved jeg ikke —, 100 Mill. Kr. De er ganske vist udtrykte i Kroner, ikke i Mark, ikke i Sterling, og for saa vidt faar vi ikke Tab ved, at Kursen knækker sammen, men der vil blive Spørgsmaal om, hvorvidt den tyske Rigsbank, Dresdner-Banken og de øvrige Banker er solide, og dertil vil jeg sige, at det benægter jeg, der maa man beregne et Tab. Det nytter ikke, at man af Høflighed nægter at se Tingene i Øjnene, den tyske Rigsbank er ikke solid. Nationalbanken er imidlertid, efter hvad jeg kan se, solvent, hvor galt det end gaar. Jeg ved tilfældigvis, hvilken Andel de tyske Fordringer udgør af de 100 Mill. Kr., medens jeg ikke ved, hvilken Andel de russiske og østerrigske udgør. Jeg har for mig selv regnet med det værste Tilfælde, og Nationalbanken er en af de faa Verdensbanker, om hvilke jeg tør sige, at den under de Forhold, som kan komme, er fuldt ud solvent. En anden Ting er, at dens Midler ikke er likvide, dens Midler er ikke til at faa fat paa, naar den har 236 Mill. Kr. staaende i udenlandske Fordringer, og naar endelig vor Finansminister efter bedste Evne har brugt Banken, hvilket er menneskeligt af en Finansminister og kan være meget fornuftigt for Banken, idet det er fornuftige Vilkaar, men det er uheldigt for Bankens Stilling som Vogter af Pengevæsenet. Paa det Punkt har Banken ikke været forsigtig, dens Forhold til Statskassen og den udenlandske